

יעקב ביטון

חיים נמוכים

חיינו נמוכים

נידות רחומות של מחונני נפש לא יעברו בשכונות לפשר בין התשוקה לסכל
 אין העורות כחלים מתמלה. מהנדסי חשמל, בניין ומכונות
 פורקים ציוליזציה גבוהה ושקדנית של פשע
 האמנים שלנו מצירים נרקיסים אבל שכחו להחליף את המים באגרטיים
 העבודה הסוציאלית נוקעת את העזובה צמק בארכיון הנשמות החלכיות של
 הבורגנות

היכן מחלקי אלכוהול אזוריים לדלל את הדם הסמיה, הכבד על הגוף?
 היכן נגני רחוב על הצמתים במשכרת ממשלתית לפתח את הנפשות החולות
 המבקשות להבקיע תמיד
 במקום צווי רמזורים?

היכן אהלי החרום, מפזרים ברחבי העיר, שיקרנו את הסרטים האיטלקיים
 להתזיר לנו את המציאות
 לסרס את המקצועיות האמריקאית של המשחק?
 אנחנו הדמיות של חיינו.

ומה בדבר דוכני שוקולד נידים בסבסוד מלא במקום העופרת והפלואור
 והנזקן והקמח המרצל?
 להתזיר את שעורי הגן והספר לבתי האבות, יספרו הזקנים איך מוסד העולם
 על השקר שירשו והגחילו

איך מתקדם הזמן ביצר, הקלים ומלח, וכמה גרעיניים היו הימים.
 וידובב את האדריכלים של בצלאל השותקים בתל אביב מול הרפכות בשכונים
 המחכים שיבעל אותם קטר משיח אחד רזה.
 ואיך המחלקות סגורות בתוף כל לחץ הערים המטרף של המועלים הבוועלים
 הפעילים?

איך לא ננצל הכל ונשחרר את הפרחים הלכנים האלו בכתנות, אל האור הנקי
 של הבקר, חניכים של קורס אמת?
 והילדים, למה לא לתת להם מה שבאמת רצו, אור בלילות, משחקי מחבואים

המונזיים קבוצתיים בין ערים שלמות, נסיעות למדבריות, מסתור בנקיקים.
שצער בעלי חיים יפתחו פנות לטוף לבני אדם.

שמשוררניו העלובים יודו בפמבי בשקר המלה שאין בה דבר זולת פתולים
ובליעה בולימית.

שהכנרים יעברו בין הכתים, יחליפו במיתריהם את מה שהקול ותכת הגרון
נוקקו לו מזמן.

שיחליפו את ההמנון הלאמי ברשימה עניינית של מכלת פשוטה.

שיחלקו ממחטות כתבות הדאר, כי כבד הצער.

ומשלוחי נעלים יערמו בפפרות לכל דורש כי ללכת על האדמה הזאת
אין משימה קשה ממנה ליונקים.

האבות

האבות שלנו מטשטשים

הקטירו בגרונות שרף, מפטמים מר ולבונה

מתנוודדים מבשמים במשעולי העצמי

מתמרות עכשו רק העינים אל השדה

על הגוף מתוח

דריכות תשוקה

לולניית דקת גו תגיח מן האנות המפתלות

להרחיב בתעיה

ללבות אדישות

משסים אדים באויר

לעלות

בחוזן אין דבר שלא פקדו צוית

ולך, אתה הגבן

הצמד להם קנה למשענת

ואין בכיסוף אפלו מטפחת לבנה

טרי הדם

מחליף את פניך

בכל חלצה גוף

מיחל לתליה.

הו ביתנו החדש

הו ביתנו החדש!
המובילים
לא הרביבו את ארון העץ
היכן נתחבא?
ידיים בדידות פרקו משא
צלקות עולות בשדה.
חטה מגרה את הלע.
ספר בקנים. קרמל הנפשות.
הו הענג המחדש.

ביתנו החדש
אבות, אמהות
פתחו את הדלתות
המסתור נפל
וקרה זחלת במגרות
הפגר
בנכם
מיוכן
ידיים פרקו גזמים
שעשועים עלו בכל השכונות
העגלים שוב באניות
הו ביתנו החדש.